SALESIÁNI V BULHARSKU

ZPRAVODAJ ČESKÉ SALESIÁNSKÉ MISIE V BULHARSKU

75 / měsíčník

březen 2020

Bohatý obsah

Výstava fotografií ze života misionářů v Bulharsku s. 2

Výlet dětí o chřipkových prázdninách s. 3

Zimní tábor kluků s. 4

Dívčí zimní tábor s. 5

Setkání k povoláním s. 7

Mezinárodní den mateřského jazyka s. 8

Plánování táborů s. 9

Práce (jak) na kostele Brigáda z Čech s. 10

Zrádné víno Nehoda o. Petra C. s. 11

Milí čtenáři

vítejte u březnového čísla Bulharského zpravodaje. V únoru bylo u bulharských salesiánů rušno. Proběhly dva zimní tábory, přijela brigáda z Čech a mnoho dalšího.

Blíží se termín výstavy v Jindřišské věži. Informace o ní i v souvislosti s nastalou situací najdete uvnitř zpravodaje.

Děkujeme za Vaši přízeň a modlitby. V současné době pracujeme v omezeném režimu. Více ale až v dalším čísle. Teď přejeme příjemné čtení.

Redakce Bulharského zpravodaje

„Víte, že i já patřím k bulharskému misijnímu týmu?“

JINDŘIŠSKÁ VĚŽ

10 PATER KULTURY, ZÁBAVY
A ODPOČINKU V CENTRU PRAHY

Výstava fotografií ze života misionářů v Bulharsku

SALESIÁNSKÁ PROVINCIE PRAHA

3.–26. dubna 2020

Výstava fotografií dokumentuje život dětí v romském ghettu na okraji města Stará Zagora v Bulharsku a práci českých misionářů v této lokalitě. Fotografie nafotili dobrovolníci, kteří na misiích pomáhají, profesionální fotografové i děti z cílové skupiny v rámci Evropského projektu Mládež v akci.

Výstava se koná za podpory Ministerstva kultury ČR.

Zveme vás na slavnostní vernisáž 6. dubna od 18h. Z kapacitních důvodů prosíme o potvrzení účasti na fundraiser@sdb.cz.

Jindřišská věž, Jindřišská 2122/33, Praha 1

V minulém roce salesiáni oslavili 25 let misijního působení v Bulharsku. Rok 2020 je i rokem dalších významných jubileí: uplyne **1135 let od smrti svatého Metoděje**, patrona Evropy a misionáře, který působil v Českých zemích i v Bulharsku (+ 6.4.885), slavíme **100 let od navázání diplomatických vztahů mezi Bulharskem a Českou republikou**.

Výstavou fotografií z misií jsme chtěli rozšířit povědomí o všech těchto skutečnostech, ukázat **význam spolupráce různých národů a etnik v rámci Evropy**, z nichž každý má nejen své problémy, ale i své talenty, jimiž může druhé obohatit. Jak říká bulharská režisérka Světlana Lazarová, žijící v ČR: *„Myslím si, že je to **pramínek štěstí**: Když máme chuť se poznávat navzájem, máme I možnost a nějakou šanci tu cizí kulturu i cizího člověka vnímat a přijmout.“*

Už příprava projektu přinesla možnost setkání a spolupráce pestrého společenství: vše začalo podáním žádosti o dotaci na **Ministerstvo kultury**, které slíbilo projekt podpořit částkou **40tis. Kč**. Pak se podařilo zajistit **krásné výstavní prostory** za rozumnou cenu **v Jindřišské věži v centru Prahy**. Zájem vystoupit na vernisáži projevil pan **velvyslanec Bulharské republiky** v ČR a paní **režisérka Světlana Lazarová**, která o misionářích před lety natočila dokumentární film Hodina růží. **Petr Cvrkal, misionář** v Bulharsku, byl ochotný i přes svůj nabitý program přiletět na vernisáž, aby se mohl setkat s návštěvníky a podat osobní svědectví. Do přípravy se zapojila **řada dobrovolníků**, často z řad těch, kdo dříve působili v Bulharsku, a poskytli své fotografie, pomáhali s korekturami doprovodných textů nebo jejich překlady do angličtiny a bulharštiny. **Catering zdarma nabídla** zajistit **Bulharská restaurace Hercovka**. Věříme, že toto všechno není náhoda ani pouze dílo lidské.

Výstava měla být ke shlédnutí **v měsíci dubnu v Praze** a následně nabídnuta **zájemcům z řad salesiánských farností a středisek** jako **putovní**.

Vzhledem k aktuální situaci kolem coronaviru je realizace projektu v plánovaném termínu v ohrožení. Přesto věříme, že **Pán má svoje cesty i čas**. Prosíme, zůstaňte nám věrni v modlitbách a sledujte aktuální informace na fb postavskoluakostel a na webu sdb.cz.

Kateřina Cveklová

Nečekané prázdniny v dešti

Děti dostaly chřipkové volno, a tím pádem si prodloužily pololetní prázdniny. Využili jsme toho a naplánovali výlet do muzea letadel v Plovdivu. Vzali jsme mikrobus, osobní auto, děti a vydali se na cestu. Cestou chvíli padal sníh s deštěm a v mikrobuse zavládla radost: "sníh".

Zastavili jsme u obchodu a o. Jaroslav šel koupit něco k jídlu. Kdo seděli v osobním autě, se nasáčkovali do mikrobusu a hladově čekali, co nám Jaroslav přinese. Jelikož jsme se do auta s Jardou nevešli, obsluhovali jsme děti zvenku a ony se měly jako v restauraci. K obědu jsme měli majonézové saláty s párkem (podávané na talířcích).

Poté jsme se vydali do Plovdivu. Na parkovišti dětem jsme rozdali pláštěnky a deštníky. Bylo to však marné. Deštníky se obracely a pláštěnky? Ty byly slabé a malé na zimní bundy, takže se i při opatrném navlékání trhaly.

V muzeu nás doprovázel průvodce, který nám povídal o historii létání v Bulharsku. Mohli jsme také vidět kosmonautské výstroje (spacák, různé typy oblečení, kosmickou loď, ...) a mnoho dalšího ... Děti pozorně naslouchaly, a i pro mě to bylo velmi zajímavé a poučné. Před muzeem (pod střechou) nám řekl něco o vystavených letadlech v areálu, které jsme si poté narychlo se skupinkou dětí prohlédli a běželi jsme k ostatním do auta se ohřát.

Cestou zpátky se náš mikrobus proměnil v kino a s těmi co nesledovaly pohádku jsem si kreslila. I přes velkou zimu a psí počasí jsme si to všichni pořádně užili.

Markéta Venclová

Zimní tábor kluků aneb
Příběh o Josefovi

Ačkoli ještě minulý týden bylo asi dvacet stupňů – ano čtete dobře, počasí si dělá, co chce – pořád je oficiálně zima. Připravili jsme program na zimní tábor kluků. Začali jsme už v pátek příběhem o Josefu egyptském. Stejně jak on byli hned z machaly prodáni do otroctví známému Potifarovi. Ten, spokojen s jejich kvalitou, je koupil všechny.

Hned ráno nastupují jako „robstvo“ (bulh. otroci), připravují snídani, topí v kotli a čekají, co Potifar poručí. Služba, a hlavně nošení dřeva jsou pro ně nevídaným potěšením a s chutí předvádějí svoji sílu. Záhy na to se ale ocitají v žaláři, křivě obviněni Potifarovou ženou, že vzali čokolády a balonky. Z vězení se dostanou díky šifrám, karta se obrací a oni a večeří s faranoem.

Ještě týž večer je třeba připravit se na sedm let hladu, a tak se s chutí vrhají do nošení zrní na papírových táccích. Příběh vrcholí setkáním s bratry, pro které vyrábějí vlastní pizzu. Jedeme také sáňkovat, a nemusíme daleko – první kopeček je jakoby náhodou zasněžený. Já však vím, že nic není náhoda. Společně jsme si tábor krásně užili a odvedli kus práce.

Jana Pustějovská

Dívčí zimní tábor

Začali jsme u nás na středisku filmem o Abrahamovi a Sáře a po té se přemístili do Kazanlaku, kde se odehrál celý zbytek programu.

Přivítala nás tam Sára a pozvala nás na svatbu. Abychom nepřišli s prázdnou, holky připravovaly dary, které po té vzaly na hostinu (např. přebraný hrách, kroupy, rýži nebo fazole. Ostříhaly ovci a vytvořily prostírání na stůl atd.). Slavnost jsme zakončili tancem, mazurkou, kterou jsme je naučili.

Druhý den ráno se dívky vydaly na procházku. Po cestě vymýšlely přímluvy, udělali z klacíků kříž a desátky z korálků. Vše pak přinesly na mši svatou. Sáře se ohlásili tři vzácní hosté, o které se měly postarat. *(pokračování na další straně)*

(pokračování) Holky se rozdělily do dvou skupin a připravily večeři o sedmi chodech (nechyběly ani nádherně ozdobené dezerty). Všichni jsme si na tom pochutnali.

Ráno nám Sára oznámila, že čeká miminko a je potřeba se na něj připravit. Holky podojily ovci, která jim dala pudink. Vypraly a vyžehlily pleny a vyrobily dudlíky (bonbóny v látce, které pak samy při čekání na Sáru vydudaly). Sára jim přinesla zašifrovanou zprávu, že Abrahám šel obětovat Bohu svého syna Izáka. Holky se sebraly a šly je hledat. Našly je u Rozária, Izák jim s radostí řekl, že si to Bůh nepřál a společně se šli podívat do muzea růží.

Po obědě je o. Jaroslav vytáhl ještě na poslední sních si zadovádět. Takhle náročný víkend jsme snad ještě neměli, ale stál za to a všem se nám líbil.

Markéta Venclová

Tři Abrahámovi hosté.

Před Kazanlackým muzeem: „Hledáme Izáka“.

Oslava u Abrahámových. V číších šumí oblíbené „bezalkocholno“ (limonáda).

Pán volá

Od 14 do 16. února 2020 proběhlo třetí setkání k povoláním. Hostila nás sofijská komunita kapucínů při farnosti sv. Josefa, organizátory setkání byli dva otcové salesiáni, Petr Cvrkal a Donbor, otec Jaroslav, kapucín, a eucharistýnka, sestra Josefa. Po pátečním příjezdu jsme se ubytovali a seznámili s ostatními účastníky z Oreše a Rakovského.

V sobotu proběhla podnětná beseda o manželství. Jaké vlastnosti bychom měli pro manželství mít? Co nám může pomoci najít správného životního partnera? Poslechli jsme si svědectví manželů ze Sofie, ale navštívili i sestry karmelitky, které nám vyprávěly o svém povolání. Mluvily o štěstí, které po svém rozhodnutí pro Boha prožívají. Východní liturgii sloužil o. Donbor; jako kněz zde sloužil poprvé.

Večer začal zábavou. Viděli jsme film, který zábavnou formou přiblížil mistérium manželství. Následovala adorace a možnost nočního bdění až do rána. Po ranních modlitbách v neděli následovala mše svatá. Farníci zaplnili celý kostel. Potom se už program přiblížil k závěru. Hodnocení, balení a odjezd domů.

Setkání bylo výbornou zkušeností nejen pro mě, ale i všechny ostatní. Děkuji za ni všem kněžím i sestrám.

Svetoslav Gešev

Čas pro mateřský jazyk

21. února jsme už po druhé, společně s nadací Мисия Крило (Mise Křídlo), sdružením Euro-training a centrem Vivo, oslavili mezinárodní den mateřského jazyka. Sešli jsme se celkem z deseti zemí: Argentiny, Bulharska, Guatemaly, Iráku, Íránu, Polska, Turecka, USA, Somálska a České republiky.

Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého o dalších světových jazycích, poslouchali a zpívali jsme hymny všech zúčastněných zemí. Také jsme řešili logickou hru, učili se význam několika obtížných bulharských slovíček a hráli hry.

Pro naši dobrovolnici Janu, která ve stejný den oslavila narozeniny, jsme připravili speciální překvapení. Dostala dárky, ale také přání všeho dobrého k narozeninám ve všech deseti národních jazycích.

Nakonec přišel skutečný kulinářský zážitek. Každý z účastníků připravil nějaké typické jídlo své národní kuchyně, někteří i několik. To jsme si dali!

Jsme rádi, že se slavnost stává tradicí. Oslava radostného soužití s těmi, kterým se Stará Zagora stala druhým domovem.

Martina Staneva

Jaké budou tábory?

Sešli jsme se v Kazanlaku k prvnímu plánování letních táborů. Po večeři nás čekal krátký dokument na připomenutí salesiánských zásad (vytvářet rodinu, slabším pomáhat, být jeden pro druhého atd.). Zamýšleli jsme se, co z toho chceme dětem předat a po modlitbě jsme šli spát.

Druhý den jsme se rozdělili na kluky a holky. Každá skupina si měla vybrat hlavního vedoucího a téma tábora. My holky jsme si vzaly příběh Rút a kluci Jeremiáše.

Bylo nádherně, teplo a sluníčko svítilo. Nedalo mi to a na chvilinku jsem si strčila nohy do vody. Překvapila mě. Nebyla tak studená, jak jsem si myslela :)

Seděla jsem, kochala se pohledem na vodní hladinu a zasněžené hory. Myšlenky se mi zatoulaly do Východních Čech k jezírku a naší přehradě, kde jsem strávila posledních pár dní před odjezdem.

Celé to plánování jsme zakončili modlitbou. Kdo chtěl, mohl zde zůstat do neděle.

Markéta Venclová

Návštěva, brigáda, nebo gastronomická turistika?

V únoru tohoto roku se uskutečnila pracovní návštěva tzv. salesiánského fanklubu na stavbě kostela ve Staré Zagoře.

Účastníci (brigádníci) pocházejí z různých koutů Čech a Moravy, tentokrát nás jelo osm. Jeden ze západních Čech, čtyři z Východních Čech a tři z Moravy. Našim cílem a také přáním bylo položit dlažbu v části stavby, kde bude středisko komunity. Zároveň jsme vyrovnali schodiště a připravili je pro montáž keramické dlažby.

Za týden jsme položili 260 m^2 dlažeb, namontovali části soklíku a - jak jsem psal - vyrovnali schodiště.

Pro nás brigádníky je vždy příjemné vnímat radost místní komunity salesiánů, už jenom z našeho pobytu v Kazanlaku a Staré Zagoře. Dále vidíme velkou vděčnost za práci, kterou jsme provedli, i když se jedná o zlomek práce, která je pro dokončení stavby nutná.

Za brigádníky Pavel Boštík

Vrstvený bramborový salát naší Anny

Ingredience vrstvěte do mísy:

A celé to ještě jednou

zopakujte a končete vrstvou brambor.

- ► vařené brambory
- ► smetanový tavený sýr (сиренe фета)
- ► osmažená cibule s mrkví
- ► nastrouhané kyselé okurky
- ► majonéza

Ředitel komunity v nemocnici

Petr Cvrkal, pan ředitel komunity, stříhal vinnou révu. Když už byl skoro hotov, spadl ze žebříku (asi ze 2 metrů). Pro jistotu jsme jeli na soukromou kliniku na rentgen a tam zjistili, že má Cvrček zlomené žebro.

Protože by mohlo být i nějaké vnitřní krvácení, jeli jsme ještě do nemocnice ve Staré Zagoře. Ultrazvuk, magnetická rezonance... Cvrčkovi řekli, že si ho tam nechají do pondělí. Protože jsme dojeli v pátek večer, tak říkali, ať mu dovezu i jídlo, že se s ním nepočítá... a tak nám Cvrčka ukradli do nemocnice.

Snažili jsme se jim vysvětlit, že bychom potřebovali ještě dostříhat to víno, ale oni na to, že má ležet.

V pondělí jsme jeli Cvrčka vyzvendout. Pan doktor potvrdil, že opravdu dnes jde domů. Začali jsme balit, když v tom došla sestřička a říká - Petře nikam nejdeš, den bude trvat jen než dostaneme tvoji kartičku pojišťovny do systému. A tak jsme zase vybalili a Cvrček zůstal do úterý.

František Jeleček

Nedílnou součástí dobrovolnické služby je také cestování. Ať i Vás Pán provází na Vašich cestách.

OBJEDNEJTE SI

Zpravodaj Salesiáni v Bulharsku objednáte na adrese fundraiser@sdb.cz, nebo stáhnete na http://bulharsko.salesiani.cz.

Vydávají Saleziani na Don Bosko Bulgaria, Zahari Kniazheski 71, 6000 Stara Zagora, tel.: 00359 0431 62115, 00359 885 453 614. sdbsz@mail.bg. **č. ú.: 16844021/0100, s. s. 29**.

Připravují Martin Jílek, SDB, Markéta Venclová. Texty posílejte na zpravodaj@donboskobg.org.

Více informací naleznete na http://bulharsko.salesiani.cz.